

הפטורה לפסח - יום שבעי

ספר שמואל ב, פרק כב

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲתִיךְ בְּיֹם הַזֶּה תִּשְׁקַח אֵלֶיךְ אַלְמָנָה
כָּל־אִבְיוֹן וְמִקְרָב שָׁאוֹל: ב וַיֹּאמֶר יְהוָה סָלָעִי וּמִצְדָּחִי וּמִפְלָטִילִי: ג אֶלְתִּ
צְוֵי אַחֲשָׁה־בָּנו מַגְנִי וְקָרְרוּ יְשֻׁעִי מִשְׁגָּבִי וּמִנוֹסִי מִשְׁלָעִי מִרְחָםָס תְּשַׁעַנְיִ
ד מִהְלָל אַקְרָא יְהוָה וּמַאֲבִי אַיְשָׁעָה ה פִּי אֶפְנִי מִשְׁבָּרִימָוֹת נְחָלִי בְּלִיעָל
יְבָעָתָנִי וְחַבְלִי שָׂאָל סְבָנִי קְדָמָנִי מִקְשִׁימָוֹת: ז בָּצָר־לִי אַקְרָא יְהוָה
וְאֶל־אֱלֹהִי אַקְרָא וַיָּשַׁמֵּעַ מִקְיָּכְלָל קְזָלִי וְשׁׁוּעָתִי בָּאוֹנוֹ: ח וַתַּגְעַשׁ
[וַיַּתְגַּעַשׁ] וַתַּרְעַשׁ הָאָרֶץ מִזְסָרוֹת הַשָּׁמִים יְרָגֹז וַיַּתְגַּעַשׁ בַּיּוֹתְרָה לָוּ:
ט עַלְהָה עַשְׂוָה אֶפְוּ וְאֶשְׁמַע מִפְיוֹ תַּאֲכֵל גַּחְלִים בַּעֲרוֹ מִפְנָה: י וַיַּטְשַׁמְּסִים וַיַּרְדֵּ
וַעֲרַפֵּל תַּחַת רְגִלוֹ: יא וַיַּרְכֵּב עַל־כְּרוֹב וַיַּעַלְגֵּן וַיַּרְא עַל־כְּנָפִירּוֹת: יב וַיַּשְׁתַּחַזְקֵ
חַשֵּׁךְ סְבִיבָתָיו סְפּוֹת חַשְׁרַת־מִים עֲבִי שְׁחָקִים: יג מַגְנָה נְגָדוֹ בַּעֲרוֹ
גַּחְלִיל־אָשָׁה: יד יְרַעַם מִרְשָׁמִים יְהוָה וְעַלְיוֹן יְתַנוּ קְזָלָה:טו וַיַּשְׁלַח חָזִים
וַיִּפְיצַּם בָּרָק וַיַּהַמֵּם [וַיַּהַמֵּם]: טו וַיַּרְא אֶפְקָד יְהוָה מִזְסָרוֹת תְּבֵל בְּגַעֲרָת
יְהוָה מִגְשָׂמַת רְוִם אֶפְוּ: יז יַשְׁלַח מִפְרָזָם יְקַחְנֵי יְמִשְׁנֵי מִפְנָים רְבִים:
יח יְצִילֵנִי מַאֲבִי עַז מִשְׁנָאִי כִּי אָמַצָּו מִפְנָה: יט יְקַדְמֵנִי בַּיּוֹם אִידִי וַיְקִיָּה
יְהוָה מִשְׁעוֹ לִי: כ וַיַּצֵּא לְמִרְחָב אֶתְתִּי יְמַלְצֵנִי קַיְתֵּפָא בַּיִּ: כא יַגְמַלֵּנִי יְהוָה
כָּצְדָקָתִי כִּבְרִי יְהִי יְשִׁיבָה לִי: כב כִּי שְׁמַרְתִּי דָּרְכִּי יְהוָה וְלֹא רְשָׁעָתִי מִאֱלֹהִי
כב כִּי כָּל־מִשְׁפְּטוֹ [מִשְׁפְּטוֹ] לְנְגָדוֹ וְחַקְתִּיו לְאָסּוֹר מִפְנָה: כד וְאַהֲרָה
תְּמִים לֹו וְאַשְׁתְּפָרָה מִעִזְוֹנִי: כה וַיַּשְׁבַּת יְהוָה לִי כָּצְדָקָתִי כִּבְרִי לְנְגָדו עִינִי:
כו עַמְּ-חִסִּיד תִּתְמַסֵּד עַמְּ-גָבָור תְּמִים תִּתְפַּסֵּם: כז עַמְּ-נָבָר תִּתְבַּרְגֵּד

ועם-עלך תפְלָה: כח ואת-עם עני תושיע ועיניך על-רמים תשפִיל:
כט כי-אתה נירוי יהוה נירוה גאים פשפי לבי בכה ארוץ גדור באלי
אדלא-שרה: לא האל תפמים דרכו אמרת יהוה צרוֹפה מגן הוא לכל
הרשים בו: לב כי מיאל מבלעדי יהוה ומץ צור מבלעדי אל-הינה: לג האל
מעוזי חיל ויתר תפמים דרכו [דרכיו]: לד משינה רגליו [רגלי] כאילות ועל
במוֹתֵי יעדני: לה מלמד נזקי למלוכה ונחת קשת-נחישה זרעתי
לו ותפּוֹלִי מגן ישעך וענתך פרבנוי לו פרחיב צעדי תחטני ולא מעוז
קרסלוי לח ארזה איבי ואשמידם ולא אשוב עד-כלותם: לט ואכלם
ואמץם ולא יקומו ניפלו תפחת רגלי: מותזני חיל למלוכה תכרי
קמי תחטני מא ואיבי תפחה לי עזר משנאי ואצמייתם: מב ישענו ואינו
משיע אל-יהוה ולא-ענס: מג ואשתחם בעפר-ארץ בטיט-חויצות אדום
ארכאים: מד ותפלתני מריבני עמי תשמרני בראש גוים עם לא-ידעתי
יעבדני מה בני נבר יתכחשי-לי לשמע איזו ישמעו לי: מו בני נבר יבלו
ויחזרי ממסגרותם: מז מי-יהוה ובירוק צורני וירם אלהי צור ישענו:
מה האל הפטון נקמות לי ומורייד עפים תחטני מט ומוֹצִיאי מאיבי ומקמי¹
תְּרוֹזָמָמִינִי מאייש חמסים תאילני נעל-כון אוֹזֶךְ יהוה בגוים ולשםך אזכור:
נא מג'יל [מג'ול] ישועות מלכנו ועשה-חסד למשיחו לדוד ולזרעו
עד-עולם: